

ת"פ 33549/03/15 - מדינת ישראל נגד עמאר עיד נתשה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33549-03-15 מדינת ישראל נ' עיד נתשה

מספר פל"א 106943/2015
לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם
עמאר עיד נתשה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עמרי אבודרם

ב"כ הנאשם - עו"ד לנה סטל ועו"ד אבו עאמר

הנאשם - בעצמו

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין וכמצוות המחוקק, אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מכל המיחס לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לנאשם ביצוע עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) + 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירה של החזקת סכין שלא כדיון, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, ועבירה של ניסיון תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 + 25 לחוק העונשין.

2. בחלק הכללי לכתב האישום נטען, כי ביום 10.3.15 עבד מר שי זקן (להלן: "**המתלונן**") כמנהל עבודה באתר בניה ברחוב בית אל 16 ת"א, (להלן: "**האתר**") והנאשם עבד בין היתר בעבודות ליטוש באתר. בעובדות כתב האישום נטען, כי ביום 10.3.15 סמוך לשעה 08:00 בעת סיוור שגרתי שערך המתלונן במבנה הדירות באתר, הבחין בצואה באחת הדירות הנבנות באתר. באותן נסיבות פנה המתלונן לנאשם ולאחר, אשר באותה העת עבדו בליטוש על פיגום בבניין באתר, ושאל אותם לפשר העניין.

בין הצדדים התנהל ויכוח מילולי במהלכו אמר המתלונן לנאשם כי הוא מנתק לו את החשמל ומוציא אותו מהבניין

וביקש ממנו לרדת מהפיגום. הנאשם הגיב בתנועת ביטול עם היד וניסה לתקוף את המתלונן בכך שהשליך לכיוונו פטיש ואף איים עליו בכך שאמר לו כי יזיין אותו ואת אמו. בהמשך למתואר לעיל, המתלונן ניגש לעבר ארון החשמל כדי לנתק את החשמל ופגש בנאשם ובאחר בחדר המדרגות. באותן נסיבות הנאשם החל לדחוף את המתלונן, אשר נמלט לאחת הדירות (להלן: "הדירה") כשהנאשם הלך בעקבותיו. בהמשך למתואר לעיל בדירה, המשיך הנאשם לדחוף את המתלונן, שלף סכין מטבח משוננת מכיסו הימני ותקף באמצעותה את המתלונן, תוך שהוא פוצע אותו בבית החזה ובצווארו וגורם למתלונן חתך בצוואר ובבית החזה.

3. בתשובה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וטען באמצעות סנגורו דאז כי המתלונן צעק, קילל אותו, זרק לעברו קרש, ניתק לו ולאחר את החשמל, על מנת שהנאשם והאחר לא יכלו לעבוד. המתלונן אמר לנאשם באנגלית "פרי פייט", נעל את הנאשם ואת עצמו בדירה, היכה את הנאשם בפניו והנאשם אשר לא החזיק סכין, הגן על עצמו, הרים חפץ מתכתי מרצפת הדירה תוך שהמתלונן אמר שבסיטואציה אחרת היה שוחט אותו. עוד טען כי המתלונן לא הועמד לדין על מעשיו.

תמצית סיכומי הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען בסיכומיו כי עדות המתלונן מהימנה ועדות הנאשם אינה הגיונית ואינה מהימנה. עוד טען כי הוכח מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום, למעט ביצוע עבירה של ניסיון לתקיפה סתם. בנוסף טען כי באם בית משפט ייתן משקל לגרסת הנאשם, לטעמו לא הוכיח הנאשם כי עומדת לו הגנה שעניינה "הגנה עצמית".

5. ב"כ הנאשם עתר בסיכומיו לזכות את הנאשם וטען כי בגרסת המתלונן עלו סתירות ואמינותו נפגעה ואילו גרסת הנאשם והאחר זהה וללא סתירות ואמינות. עוד טען כי חקירת המשטרה נוהלה ברשלנות, לא בוצע עימות בין המתלונן לאחר ולא נמצאו טביעות אצבע ו/או דם או ד.נ.א על הסכין שנתפסה ע"י המשטרה. בנוסף טען כי הנאשם פצע את המתלונן ללא כוונה כשפעל מתוך הגנה עצמית ומתוך רצון להרחיק את המתלונן אשר כלא את הנאשם בדירה נתן לו אגרוף בפנים והפילו לרצפה, כשלנאשם לא הייתה כל דרך מילוט מהדירה.

סקירת ראיות רלבנטיות להכרעה

6. א. גרסת המתלונן:

המתלונן העיד כי במסגרת עבודתו כמנהל עבודה באתר, עשה סיור בדירות בבניה וראה באחת הדירות לכלוך של אוכל צואה וכיו"ב וחשד כי הפועלים שעובדים על הפיגום לכלכו את הדירה, שכן הייתה להם גישה לדירה הנעולה. המתלונן נכנס לדירת גן ודיבר בהיותו במרפסת בדירת גן עם הנאשם והאחר שעמדו על הפיגום בסמוך לקומה הרביעית בבניין. בתוך שניות עלתה השיחה כלשונו: "לטונים של קללות" ונזרק לכיוונו פטיש אשר לא פגע בו. הפטיש פגע בבטון בשטח המיועד לגינה, כשאינו זוכר מי מבין השניים זרק לעברו את הפטיש. כן העיד כי הנאשם איים עליו: "יא בן זונה אני אזיין אותך". בנסיבות אלו המתלונן צעק לנאשם ולאחר לרדת מהפיגום מאחר ובכוונתו

לנתק להם את החשמל. בהמשך, המתלונן עלה לקומה השלישית כדי לנתק לנאשם ולאחר את החשמל. כשהגיע לקומה שלישית הבין שעליו להגיע לארון החשמל הנמצא בקומה השנייה ושם לנתק את החשמל. המתלונן ירד לקומה השנייה ונתקל בנאשם ובאחר והנ"ל התחילו לדחוף אותו ולצעוק. בהמשך העיד שבהיותו בין הנאשם לבין האחר: "אנחנו הולכים דחיפות" (עמ' 7 לפרוטוקול שורה 17). בשלב זה החליט להיכנס לדירה שלצידה מעלית חיצונית שמופעלת ע"י מעלית ולנעול את עצמו ואת הנאשם בדירה ולצרוח. המתלונן נעל את הדירה וכלשונו: "התחלנו דחיפות אגרסיביות אני והוא" (שם שורות 27-28). עוד העיד כי הלך אחורה והנאשם אשר הלך כשפניו לכיוונו שלף סכין מכיס מכנסיו. הנאשם והמתלונן צעקו והנאשם הניף את הסכין שלמזלו לא חדה לכיוונו מס' פעמים. בנסיבות לו גרם הנאשם למתלונן "חתך בצוואר, שני חתכים בבטן וקצה של צלע שבור" (עמ' 8 לפרוטוקול שורה 5). בשלב זה, האחר נכנס לדירה והסתבר למתלונן שלמעשה לא נעל את הדלת והמתלונן ותיאר את שאירע: "הגעתי לכיוון הדלת עברתי דרך האחר... בגדול לא עשה לי האחר כלום נסתי במדרגות..." (עמ' 8 לפרוטוקול שורות 1-2). עוד העיד כי הנאשם היה עם גבו לכיוון הדלת. הדירה הייתה נקיה וריקה מחפצים והנאשם לא הרים כל חפץ מהרצפה. בסריקות שערך עם אנשי מז"פ זיהה מתחת לפיגום שבו עבדו הנאשם והאחר את הסכין אותה החזיק הנאשם ואשר הוצגה בפניו בבית משפט (ת/2). בחקירה נגדית השיב כי לא זרק לעבר הנאשם והאחר קרש. כתוצאה מהדחיפות הנאשם נכנס לפניו לדירה והוא נכנס מיד לאחור הנאשם לדירה ונעל את דלת הכניסה לדירה (להלן: "הדלת"). בדיעבד לאחר שהדלת נפתחה ע"י האחר שבעט בה התברר לו שסגר כלשונו: "ברבע" את המנעול. עוד השיב כי הראה לשוטרים שהגיעו לאתר שאם בועטים בדלת מבחוץ, ניתן לפתוח אותה באם נועלים "רבע סיבוב". עוד השיב כי לא היכה את הנאשם לא ראה חבלה בפניו של הנאשם ואינו יודע כיצד נגרמה החבלה בפניו של הנאשם. כן השיב שהוא יודע שהמשטרה ביצעה סריקות ולא מצאה את הפטיש שנזרקה לכיוונו ושהאחר מנע ממנו לרדת במדרגות בטרם נכנס לדירה עם הנאשם.

בנוסף הוגשו ע"י ההגנה להוכחת סתירות בגרסת המתלונן: הודעת מתלונן (נ/1), הודעת המתלונן באזהרה (נ/2) ועימות בין המתלונן לנאשם (נ/3).

ב/1 סיפר המתלונן כי לאחר שפנה לנאשם ולאחר, הם צעקו ובתגובה לכך אמר להם שינתק להם את החשמל וכשעלה לקומה שלישית הנאשם זרק לעברו פטיש ואיים שיזיין אותו ואת אמא שלו. בהמשך בעת שעלה בחדר המדרגות הנאשם והאחר דחפו אותו והוא ראה שאי אפשר להרגיע אותם ונס לדירה תוך כדי דחיפות שלהם והצליח לנעול את הנאשם ואת עצמו בדירה ולבודד אותם מהאחר. הנאשם החל בדחיפות ותוך שהמתלונן ניסה להזיז אותו, הוציא הנאשם סכין והצליח לדקור אותו. מהדפיקות של האחר נפתחה הדלת שכן סגר כלשונו: "חצי צילינדר" (עמ' 1 ש'17) והוא רץ החוצה וברח מהדירה. **ב-נ/2** השיב שלא זרק קרש לעבר הנאשם והאחר, לא אמר לנאשם שילכו מכות ולא היכה את הנאשם. עוד השיב כי הדירה הייתה נקיה והנאשם לא הרים חפץ כלשהוא מהרצפה בדירה. הנאשם עמד מולו ותוך כדי הדחיפות הוציא סכין ודקר אותו. **ב-נ/3** השיב הנאשם שלא בודד את הנאשם בדירה, לא אמר לנאשם "פרי פייט" במטרה ללכת מכות. כן השיב שברח לדירה נעל את הדלת, אינו זוכר אם הנאשם נכנס לפניו לדירה, היו דחיפות ושהנאשם דקר אותו בסכין.

ב. עדות עד תביעה רס"ר אמיר ברכאת:

בהסכמה הוגש דו"ח פעולה שכתב (ת/8).

ב-ת/8 כתב העד כי הגיע לאתר, פגש במתלונן, בנאשם ובאחר. המתלונן טען בפניו כי הנאשם וחברו תקפו אותו

לאחר שהעיר להם כי אינם עושים את עבודתם נכונה. הם התעצבנו והתחילו לצעוק עליו. הוא ניגש לחדר באתר בקומה 3 על מנת להוריד את החשמל, ואז הם הגיעו והתחילו לתקוף אותו. הוא נכנס לדירה והם נכנסו אחריו, כאשר הנאשם שלף סכין ותקף אותו. העד ראה חתך בצווארו ובחזהו של המתלונן, שאמר לו כי זה כתוצאה מהסכין. בהמשך הנאשם וחברו נעצרו. העד הלך עם אנשי מז"פ לצלם את הזירה ולחפש אחר הסכין, אולם לא מצאו אותה. לאחר מכן המתלונן הצביע בפני העד על המקום בו עבדו הנאשם והאחר ובמקום נמצאה סכין והמתלונן מסר לו כי זו הסכין שתקפו אותו עמה והסכין נתפסה.

בחקירה נגדית השיב כי לא הבחין בפצע בפניו של הנאשם.

ג . גרסאות הנאשם:

עדות הנאשם:

בחקירה ראשית העיד, כי זו הייתה פעם שניה שעבד באתר כמלטש ומנקה אבנים ובעת שעמד על פיגום ביחד עם האחר המתלונן שאותו ראה לראשונה קילל אותם אמר שהוא מנהל העבודה באתר ושהוא ינתק את החשמל מאחר והוא והאחר מחרבנים בדירה. בהמשך המתלונן הביא קרש וזרק עליהם. הנאשם ירד מהפיגום ועלה אל המתלונן שחיכה לו במדרגות ואמר למתלונן שלא מדברים בצורה כזו ושאלם יש בעיה פותרים אותה. בהמשך המתלונן כלשונו: "שם ראש שלו בראש שלי אומר לי בוא "פרי פייט" נכנסנו לדירה הכוונה שהוא משך אותי לדירה" (עמ' 26 לפרוטוקול שורות 2-3). המתלונן סגר את הדלת נתן לו אגרוף בפה וגרם לו לפצע בשפתיים. הנאשם נפל על הרצפה וכלשונו "לא יודע מה קרה, מה תפסתי ברצפה, פתאום יש לו שריטה" (שם שורות 5-6) ותפס משהוא מהרצפה כדי שהמתלונן שנתן לו מכות יזוז ממנו ויתרחק ממנו. בנסיבות אלו המתלונן פתח את הדלת ויצא והנאשם יצא מהדירה.

עוד העיד שרצה לעבוד ולפרנס את משפחתו ולא רצה לריב. בדירה עמד כשפניו לכיוון המרפסת לא החזיק סכין ושבעבודה אינו משתמש בסכין והמתלונן עמד עם הגב לדלת. בחקירה נגדית השיב ביחס לכניסתו לדירה כי המתלונן כלשונו אמר לו: "אמר לי כנס פנימה, ואמר ""פרי פייט", נכנס מקדימה דחף אותי אחרי הדלת בפנים, דחף אותי לקיר בפנים" (עמ' 28 לפרוטוקול, שורות 15-16). עוד השיב כי לא אמר לשוטר שחתך את המתלונן עם מסמר שהיה לו בכיס, אמר לשוטר שאינו יודע מה תפס ברזל או מסמר.

ת/7- הודעת הנאשם באזהרה מיום 10.3.15:

בת/7 הנאשם השיב, כי עבד על הפיגום המתלונן קילל אותו צעק שנכנס לדירות אמר לו לרדת מהפיגום ושהוא מפסיק את החשמל. הנאשם המשיך לעבוד, המתלונן זרק קרש מקומה 3 לקומה 2 בה עמד על פיגום עם האחר ולמזלם הקרש לא פגע בהם. הנאשם ירד מהפיגום ועלה במדרגות לקומה 2, ראה את המתלונן ואמר למתלונן שיירגע ושעלה להזמין אותו לקפה. המתלונן אמר לו שיכנס לדירה, הוא והמתלונן נכנסו לדירה והמתלונן נעל את הדירה ואמר לו: "פרי פייט" יעני דו קרב אני צוחק שואל מה קרה, אין כלום פתאום נותן לי בוקס בפה ונתן לו בוקס בפה" (עמ' 2 שורות 11-12). עוד השיב כיביקש לצאת, המתלונן נתן לו מספר מכות והוא נפל על הרצפה בהמשך תיאר את שאירע: "רציתי לצאת תפסתי משהוא מהרצפה חתיכת ברזל או מסמר ועשיתי שליחה באוויר שלוש או ארבע פעמים יעני להגיד לו שיזוז הדלת, הוא פתח את הדלת. אמרתי לו ככה נרגעת הוא אמר לי אם לא היה ביד שלך סכין, הייתי הורג אותך, שוחט אותך"... ירדתי למטה, אספתי ציוד... (עמוד 2, שורות 14-20). עוד השיב כי הייתה לו ביד חתיכת ברזל שמצא על הרצפה. עוד השיב כי המתלונן משקר, לא הייתה לו סכין בציוד, "מצאתי

משהוא על הרצפה להגנה עצמית... וכמו שאמרתי הנפתי לכיוון שלו להגן על עצמי יכולתי לקפוץ מהמרפסת ולברוח או לנסות מהדלת שהייתה סגורה. אני בא בבוקר להתפרנס... לא באתי לריב" (שם שורות 26-28), ושפעל להגנה עצמית שכן הדירה הייתה סגורה ולא רצה לקבל מכות. המתלונן שהיה עצבני רצה להרביץ לאחד ולא לשניהם ולכן הפריד בין הנאשם לאחר שנשאר מחוץ לדירה ונעל את הדלת. בנוסף השיב כי לא שמע שהאחר דפק בדלת. לא איים על המתלונן שיזיין אותו ואת אמא שלו, ושהוא והאחר לא הרביצו למתלונן.

בת/7 רשם גובה ההודעה רס"ב יוני לביא הערה: "החשוד מראה לי פצע בשפתו התחתונה" (עמ' 2 ש' 13).

גרסת הנאשם בעימות בינו לנאשם-ת/3:

בת/3 השיב כי הוא נכנס ראשון לדירה המתלונן נכנס אחריו. המתלונן נכנס לדירה עצבני אמר "פרי פייט" רצה ללכת מכות נעל את הדלת והתחיל להרביץ. הוא לא דקר את המתלונן בסכין. הוא הרים מהרצפה ברזל או מסמר להגנה עצמית. עוד השיב ביחס לטענת המתלונן כי הדירה הייתה נקיה שהדירה לא הייתה נקיה שכן כל הזבל של הבניין נמצא בדירות ליד המעלית.

ד. עדות עד הגנה: "האחר"- מר מוסטפא קעוד:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום האירוע הגיע עם הנאשם לאתר, עמדו על הפיגום בקומה 2 ושנזקקו לחשמל כדי לעבוד ולעמוד על הפיגום. גבר זרק עליהם קרש וצרח וקילל. אותו גבר שם את הראש שלו כלשונו: "מצח למצח עם הנאשם" גרר את הנאשם לחדר בתוך דירה ונעל מבפנים, כשהאחר לא יודע מה קרה בתוך החדר מאחר ונשאר בחוץ. עוד העיד, כי לצורך עבודה הם משתמשים בדיסק חשמלי ופטישון, ולא משתמשים בסכין. בחקירה נגדית השיב כי אינו דובר עברית ואינו מבין עברית למעט בוקר טוב וכיוצ"ב האירוע החל בעת שהמתלונן זרק לעברם קרש צרח וקילל. הפיגומים התחילו להתנדנד, הם ירדו מהפיגום והלכו למתלונן לדבר אתו. המתלונן היה עצבני וגרר את הנאשם שהינו דודו לדירה. הנאשם התנגד והדלת נסגרה. מאחר ונשאר מחוץ לדירה ירד לאסוף את הכלים על מנת לעזוב את המקום, כשלא היה לו טלפון לחייג למשטרה ולא יכל לסייע לדודו שהיה בחדר.

ב- **4/נ**, הודעת האחר באזהרה סיפר כי בעת שעמדו על הפיגום מתלונן התחיל לצעוק, הנאשם שאל אותו מדוע, ובתגובה המתלונן זרק עליהם קרש וקילל. הם ירדו למטה כדי לאסוף את הדברים שלהם, המתלונן ירד אחריהם כדי להתקוטט איתם. סגר את הדלת על הנאשם בחדר והעד, אסף את הציוד והתכוון לרדת ולעזוב את האתר, הדלת נפתחה והנאשם ירד. עוד השיב, כי לא איים על המתלונן, לא התקרב לדלת הדירה על מנת לפתוח אותה, לא דפק בדלת ולא נשאר מאחורי דלת הדירה. אלה ירד לאסוף את הציוד שלו. עוד השיב כי לא ראה סכין ולא ראה את הנאשם דוקר את המתלונן והמתלונן הוא זה שתקף אותם.

ה. עדות עד תביעה- רס"ר דוד אדרי:

בהסכמה הוגש זכ"ד שכתב העד מיום 10.3.15 (ת/6).

ב-**ת/6** כתב השוטר כי כאשר שאל את הנאשם שהיה בניידת מה קרה, השיב לו הנאשם: "חתכתי אותו עם מסמר שהיה לי בכיס".

בחקירה נגדית השיב, כי רשם את ת/6 מיד לאחר האירוע, וכי רשם בדיוק את מה שהנאשם אמר לו בפנקס האישי שלו.

7. האם הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום?

א. מהראיות שהובאו בפני ומסיכומי ב"כ הצדדים עולה, כי אין מחלוקת כי בעת שהנאשם והאחר עמדו על פיגום סמוך לקומה הרביעית בבניין באתר, פנה אליהם המתלונן שעבד כמנהל עבודה באתר, בעת שעמד במרפסת של דירת גן בבנין, לאחר שחשד כי הנאשם והאחר לכלכו את אחת הדירות בבנין. עוד אין מחלוקת כי התנהל דו שיח בין המתלונן לנאשם והאחר שלוה בצעקות. בהמשך עלה המתלונן לקומה השלישית בכוונה לנתק לנאשם ולאחר את החשמל על מנת למנוע מהם לעבוד. לאחר שהבין המתלונן כי ארון החשמל שברצונו לנתק נמצא בקומה השנייה, ירד במדרגות ופגש בנאשם ובאחר. בשלב כלשהוא הנאשם והמתלונן נכנסו לדירה בקומה השנייה, המתלונן סגר את דלת הכניסה לדירה (להלן: "הדלת") וסובב את המנעול באופן שהן המתלונן והן הנאשם חשבו כי הדלת נעולה. בשלב כלשהוא הדלת נפתחה, המתלונן יצא מהדירה כשעל גופו חתכים בצווארו ובבטנו, כשהגנה בסיכומיה אינה חולקת כי הנאשם הוא זה שפצע את המתלונן.

ב. המאשימה בסיכומיה אינה חולקת כי לא הצליחה להוכיח כי הנאשם בעת שעמד על הפיגום זרק לכיוון המתלונן פטיש ועלי להכריע אם המאשימה הוכיחה כי הנאשם ביצע את העבירות הנוספות המיוחסות לו בכתב האישום.

ג. לאחר שבחנתי היטב את עדות המתלונן שהינה עדות יחידה, מצאתי כי לא ניתן על יסוד עדותו של המתלונן לקבוע כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של אימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועבירה של החזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ולהלן נימוקי:

1. עיון בגרסאות המתלונן: עדותו, הודעותיו (נ/1, נ/2), דבריו בעימות עם הנאשם (נ/3) ודבריו לשוטר הסיור אמיר ברכאת (ת/8) מעלה כי קיימות סתירות ותמיהות בגרסאותיו כפי שיפורט להלן, אשר אינן מאפשרות לטעמי לבסס הרשעה על עדות המתלונן שכן לא ניתן ליתן אמון מלא ובלתי מסוייג בגירסתו:

· **נ/1** סיפר המתלונן כי הנאשם זרק לעברו פטיש בעת שהנאשם והאחר עמדו על הפיגום והוא עמד במרפסת ואילו בבית משפט העיד כי אינו זוכר מי זרק את הפטיש.

· ביחס לשאלה מי נכנס ראשון לדירה, מסר המתלונן מספר גרסאות:

לשוטר ברכאת אמיר שהגיע לאתר בסמוך לאירוע, ורשם דו"ח פעולה (ת/8) אמר המתלונן כי לאחר שירד בחדר המדרגות של הבניין בכוונה לנתק לנאשם ולאחר את ארון החשמל, הגיעו הנאשם והאחר והחלו לתקוף אותו, הוא נכנס לדירה והם נכנסו אחריו. בהודעתו (נ/1) סיפר כי הנאשם והאחר החלו לתקוף אותו בחדר המדרגות והוא נס לדירה, תוך שהצליח "לבדוד" כלשונו את הנאשם בדירה והאחר נשאר מחוץ לדירה. בעימות עם הנאשם (ת/3) לאחר שהנאשם טען כי הוא נכנס ראשון לדירה ולא המתלונן, השיב המתלונן שאינו זוכר מי נכנס ראשון לדירה.

בחקירה ראשית העיד כי במהלך הדחיפות בחדר המדרגות החליט להיכנס לדירה ונכנס לדירה ובחקירה נגדית השיב כי הנאשם נכנס לפניו לדירה.

עמוד 6

· גרסת המתלונן כי הדלת נפתחה ע"י כך שהאחר בעט בה סותרת את הודעתו(נ/1) בה סיפר כי האחר דפק על הדלת, לאחר שהמתלונן סובב את המנעול וכתוצאה מדפיקותיו של האחר נפתחה הדלת.

· גרסת המתלונן כי לא היכה את הנאשם, לא ראה חבלה בפיו של הנאשם ואינו יודע כיצד נגרמה החבלה בפיו של הנאשם, מעוררת ספק באמינותה, שכן החוקר לביא שגבה את הודעת הנאשם באזהרה (ת/7) בסמוך לאירוע הבחין בפצע בשפתו התחתונה של הנאשם.

· עדות המתלונן לפיה כתוצאה מהבעיטות של האחר הדלת נפתחה ושהוא הדגים לשוטרים שהגיעו לאתר, כיצד ע"י בעיטות ניתן לפתוח את הדלת מבחוץ כשהיא נעולה "רבע צילינדר" אינה נתמכת בראיות, שכן השוטר ברכאת לא העיד על כך ובדו"ח פעולה (ת/8) לא רשם זאת. בנוסף, לא מצאתי סימני בעיטות על הדלת ועל הניילון שעטף את הדלת בתמונות (ת/5).

· עודמצאתי כי גרסת המתלונן תמוהה וחסרה, המתלונן לא הבהיר מדוע נכנס לדירה, מדוע נעל את הדלת, באיזה שלב של האירוע נעל את מנעול הדלת ומדוע בחר, להימצא עם הנאשם בדירה ולנעול אותה ולא בחר בשלב שהנאשם נכנס לדירה, לרדת במדרגות ולצאת מהבניין. בנוסף, לא נתן המתלונן כל הסבר מדוע לא הזעיק את מעסיקו של הנאשם או את המשטרה לאחר שלגרסתו הנאשם איים עליו ונזרק לעברו פטיש.

2. לטעמי העובדה כי לא הביאו בפני כל ראיה כי נמצאו טביעות אצבע של הנאשם ו/או ד.נ.א של הנאשם ו/או של המתלונן ו/או סימני דם על הסכין, מעלה ספק כי הנאשם החזיק סכין ופצע עם הסכין את המתלונן. יובהר כי מדובר במחדל חקירה אשר פוגע ביכולת של הנאשם להתגונן ומעוררת ספק באמינות המתלונן אשר זיהה בפני שוטרים ובפני בית משפט את הסכין(ת/2) והעיד כי זו הסכין אותה החזיק הנאשם ובאמצעותה פצע אותו.

בנסיבות אלה, אין בסכין ת/2 כדי לחזק את עדות המתלונן כי הנאשם החזיק בסכין ופצע את המתלונן עם הסכין.

3. אי מציאת הפטיש שלטענת המתלונן נזרקה לעברו מפיגום בו עמדו הנאשם והאחר, יש בה כדי לעורר ספק בגרסת המתלונן כי נזרק פטיש לעברו שפגע בשטח המיועד לגינה בדירת הגן, שכן השוטרים והמתלונן ערכו סריקות באתר בסמוך לאירוע והפטיש לא נמצא.

ד. לאחר שבחנתי את גירסת הנאשם, מצאתי סתירות ותמיהות בין עדותו, לבין דבריו בהודעתו (ת/7) ובעימות עם המתלונן(ת/3). יחד עם זאת מצאתי כי אין בסתירות ובתמיהות שיפורטו להלן, כדי לחזק את עדות המתלונן, שכאמור לא ניתן לטעמי לבסס הרשעה על פיה:

· דברי הנאשם אשר עסק בעבודת ליטוש אבן כי אינו יודע אם הרים ברזל או מסמר מהרצפה תמוהים לאור עיסוקו.

- עדות הנאשם כי הדירה היתה מלוכלכת, אינה מתיישבת עם תמונות (ת/5) מהם עולה כי הדירה היתה נקיה.
- דברי הנאשם לשוטר דוד אדרי כי מצא מסמר בכיס מכנסיו וחתך את המתלונן (ת/6) סותרים גרסתו כי מצא מסמר או ברזל על הרצפה כשאני נותנת אמון בעדות השוטר כי רשם במדויק את שאמר לו הנאשם.
- עוד מצאתי כי דברי הנאשם בהודעתו (ת/7) כי המתלונן אמר לו שאם לא היה לו סכין היה שוחט אותו, תמוהים לאור גרסתו כי לא החזיק סכין.

ה. לאחר שבחנתי את עדות האחר ואת הודעתו (נ/4), מצאתי כי עדות האחר, אשר אין חולק כי עמד ביחד עם הנאשם על הפיגום בעת שהמתלונן פנה אליהם, מחזקת את עדות הנאשם כי המתלונן זרק לעברם קרש ולא נזרק מהפיגום בו עמדו הנאשם והאחר פטיש לעבר המתלונן. עוד מצאתי כי בעדות האחר יש בה כדי לעורר ספק בגרסת המתלונן בפרט שלא נעשה כל ניסיון ע"י המשטרה לחפש קרש באתר ופטיש לא נמצא באתר.

ו. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירות של איומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ניסיון תקיפה סתם עבירה לפי סעיף 25+379 לחוק העונשין והחזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ז. האם הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות?

1. מסיכומי ההגנה עולה כי אין מחלוקת כי הנאשם פצע את המתלונן. לטענת ההגנה בסיכומיה: "הדבר לא נעשה בכוונה אלא אך ורק מתוך הגנה עצמית..." (סעיף 48 לסיכומי ההגנה). מעדות הנאשם אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק, את היסוד הנפשי הנדרש לביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות שעניינו מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ופיזיות ביחס לתוצאות המעשה, שכן מגרסת הנאשם עולה כי נפגף עם מסמר או ברזל באוויר מספר פעמים לכיוון המתלונן.

2. האם זכאי הנאשם ליהנות מהסייג של "הגנה עצמית" הקבוע בסעיף 34' לחוק העונשין?

א. על מנת ליהנות מהסייג של הגנה עצמית נקבע בפסיקה כי הטוען לה נדרש להוכיח קיומם של ששה תנאים מצטברים:

1. הוכחת תקיפה שלא כדין.
2. קיומה של סכנה מוחשית, המעמידה את המותקף בסכנת פגיעה מוחשית, של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו, או ברכושו, שלו או של זולתו.
3. מידיות הסכנה, קרי, על ההגנה להתבצע רק מרגע שהמעשה דרוש באופן מדי על מנת להדוף את התקיפה. עליה להיפסק מרגע שההתגוננות אינה נדרשת עוד לשם עצירת התקיפה.
4. הטוען להגנה לא נכנס למצב בהתנהגות פסולה, תוך שהוא צופה מראש את התפתחות הדברים.
5. תנאי הנחיצות. תנאי זה בוחן האם ניתן היה להדוף את התקיפה בדרך אחרת, שהיא ופחות פוגענית כלפי התוקף.

6. תנאי הפרופורציה. נדרש יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לבין הנזק הצפוי מן התקיפה.

(ראה לדוגמה ע"פ 4191/05 אלטנאוז נ. מ"י (25.1.06)).

ב. בנוסף קבע המחוקק בסעיף 34(ב) לחוק העונשין: "התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג". מכאן, שאם נאשם מציג ראיות שיש בהן כדי להקים ספק בקשר לקיומו של סייג לאחריות פלילית, נטל השכנוע עובר לתביעה להראות שלא התקיימו התנאים הקבועים ליישום של הסייג.

ג. לאחר שבחנתי את כלל הראיות מצאתי כי הנאשם הצליח לעורר ספק סביר שעומד לזכותו הסייג של "הגנה עצמית":

לאור גירסת המתלונן (בעימות ובעדות), ועדות הנאשם ועדות האחר, אני קובעת כי הנאשם הוכיח ברמת מאזן ההסתברויות כי נכנס לדירה לפני כניסת המתלונן לדירה, כשאינ מחלוקת בין הצדדים כי הדירה נמצאת בקומה השנייה של הבנין והמתלונן נעל את דלת הכניסה לדירה. עוד מצאתי, כי גירסת הנאשם כי המתלונן בהיותם בדירה הנעולה היכה אותו מספר פעמים, חבל בפניו והפילו לרצפה, הוכחה ברמת מאזן ההסתברות, שכן תמיכה לגירסתו מצאתי בהערת החוקר יוני לביא בהודעת הנאשם ת/2, בה ציין כי ראה בפיו של הנאשם פצע. בנסיבות אלו אני סבורה כי הנאשם הועמד בסכנה מיידית ומוחשית של פגיעה בחייו ובגופו. בנוסף, מצאתי כי בנסיבות שתוארו לעיל, כשלא הוכח כי הנאשם החזיק סכין בכיס מכנסיו ודקר באמצעותה את המתלונן, לא ניתן לשלול את גירסת הנאשם שהנפה באוויר של המסמר או הברזל ע"י הנאשם נועדה להדוף את התקיפה של המתלונן. כן מצאתי כי הנאשם לא יכול היה לצפות שהמתלונן ינעל את הדירה בעת שנכנס לדירה, ולפיכך גם הוכח תנאי מס' 4 שנקבע בפסיקה, כי על הנאשם הטוען להגנה עצמית להוכיח.

בנוסף, אני קובעת כי בנסיבות בהן הנאשם והמתלונן היו בדירה אותה נעל המתלונן בקומה שנייה, לא ניתן לשלול כי לנאשם לא היתה אפשרות להדוף את תקיפת המתלונן בדרך אחרת שהיא פחות פוגענית כלפי המתלונן. כן מצאתי שלא ניתן לשלול כי הנאשם הוכיח ברמת מאזן ההסתברויות את תנאי הפרופורציה (תנאי מס' 6) וזאת לאור טיב הפציעות שנגרמו למתלונן כמתואר בגיליון טיפול של המתלונן מחדר מיון (ת/2), ומהעובדה כי המתלונן עזב את הדירה והאלימות נפסקה לאחר הנפת המסמר או הברזל ע"י המתלונן.

לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם הציג ראיות לכל ששת התנאים שנקבעו בפסיקה להוכחת הסייג של "הגנה עצמית", שיש בהן כדי להקים ספק כי לנאשם עומדת הגנה שעניינה "הגנה עצמית".

בנסיבות אלה, ולאחר שהמאשימה לא עמדה בנטל השכנוע לסתור את הספק כי עומד לנאשם הסייג לאחריות פלילית שעניינו הגנה עצמית החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מכל המיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, 10/09/2017, לאחר שעיקרי תוכנה של הכרעת הדין הוסברו לצדדים, במעמד הנוכחים.

יעל פרדלסקי, שופטת